

[Ministeren for kulturelle anliggender]

enkelte forestillinger – navnlig hvis den kommer fra mennesker, der faktisk har set forestillinger.

Arne Melchior (CD):

Det var et skuffende svar. Ministeren for kulturelle anliggender siger, at der er fuld offentlighed og fuld demokratisk kontrol. Må jeg så spørge: hører det med til fuld demokratisk kontrol, at erhvert menneske i dette land, enhver gruppe af mennesker, herunder partier, der er relevante demokratiske samlings af mennesker i dette land, kan give sig til at læse et antal bøger eller se et antal forestillinger og derefter give deres mening til kende om disse bøger, disse forestillinger, film, eller hvad det måtte være?

Ministeren dristede sig her til at sige, at han ville få mistanke, hvis nogen specielt interesserede sig for børneteaterforestillinger. Må jeg spørge: er en sæsons anmeldelser af Svend Kragh-Jacobsen eller Jens Kistrup registrering, giver det anledning til mistanke? Har Svend Kragh-Jacobsen større ret end jeg til at se forestillinger og til på tryk at give sin mening til kende om disse forestillinger?

Mit parti har stemt for en forøgelse af bevillingerne til opsøgende teatre og til børneteatre. Men det kan vel ikke andet end give os en yderligere ret – netop som led i den demokratiske kontrol, mistereren taler om – til med samme ret som ministeren og hans embedsmænd selv at se disse forestillinger, udgive, for penge sælge eller gratis uddele vore meninger i brochureform, katalogform, bogform eller som kronikker i en avis. Jeg forventer, at kulturministeren vil redressere dette, at der skulle være nogen som helst mistanke, fordi nogle vier børneteatre den kærlighed at følge, hvad der foregår.

Poulsgaard (FP):

Jeg bliver helt bange for, når kulturministeren går herop, at jeg skulle få lejlighed til at takke ministeren. Det fik jeg nu ikke lejlighed til denne gang. Men vi fik da at vide, at ministeren ville tage afstand, hvis der kom sådan nogle komiteer.

Ministeren er jo ekspert i at snakke uden om det egentlige. Ministeren siger, at der er frihed i dette land, kulturel frihed. Ja men det er jo det, der ikke er, hr. minister. Det er jo derfor, dette forslag kommer frem, fordi

man er utryg. Der er jo ikke frihed. Når staten går ind og støtter nogle kunstnere, så har de fortrinsret fremfor andre. Det er ikke frihed, at der sidder to filmkonsulenter, der afgør, hvilke film der skal laves i dette land. Det har i hvert fald absolut ingenting at gøre med demokrati eller de andre dyre ord, ministeren svang sig op til at anvende. I ingen af de kulturelle organer, der er nedsat, har ministeren fundet foranledning til – hvis det ikke lige nøjagtigt var beskrevet i lovteksten – at udpege en fremskridtsmand eller -kvinde som medlem, skønt det er dem, der har rejst den største debat og rejst den største indsigelse mod det, der foregår. Vi har ikke kulturel frihed. Vi har Arte, vi har tvang. Ministerens venner får alt, fjernsynssendetid og alt muligt i dette land, de andre må nøjes med resten.

Så kommer hr. Brusvang her på fuldt demokratisk grundlag og siger, at nu må vi have en lille smule indsigt i, hvad der foregår, og straks skal han udsættes for denne enorme hetz fra disse massemedier, fra disse statsbetalte mennesker.

Jeg står her med en leder fra Jyllands-Posten: »Heksejagt mod CD«. Den er fra Jyllands-Posten den 26. november 1979, så der er andre end mig, der er inde på disse tanker. Ministeren siger her: »Ja men forældrene kan være ganske rolige«. Der er nu mange forældre, der er meget, meget urolige. Jeg har før stillet ministeren spørgsmål om et teater, Rottfælden i Svendborg, der spillede et stykke: »Skal vi komme sammen?« Jeg tror ikke, det var et stykke, som forældrene ville være rolige ved, hvis de vidste, hvad det indeholdt. Men det hele er afgjort af nogle snævre kulturpersoner bag nogle hermetisk lukkede døre.

Og så kommer man og siger, vi har kulturel frihed. Vi har frihed til at føre socialdemokratisk politik. Det er også det, der er tale om. Men nu ved vi altså, at ministeren vil deltage i heksejagten på de mennesker, der har en anden mening. Det kan man i det mindste takke for.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Hr. Poulsgaard fremturede jo og tillægger hr. Brusvang udtalelser, som han faktisk ikke er kommet med.